

Wprowadzenie

Czym jest filozofia? Najogólniej mówiąc, stanowi ona naturalne, pierwotne i uzasadnione rozumienie świata, a w tym szczególnie człowieka w jego bytowaniu i rozumnym oraz wolnym działaniu. Mylne próby rozumienia świata i człowieka są następstwem mylnych informacji filozoficznych. Uzyskanie zaś dostępnej prawdy o rzeczywistości świata, w tym szczególnie człowieka, staje się możliwe przy pomocy rzetelnej, realnej – a nie dowolnej – filozofii, sprawdzalnej przez poznawcze odwołanie się do realnie istniejących bytów.

I tu właśnie jawią się pierwsze pytania: co to jest rzeczywistość?, co to jest poznanie?, co to jest podstawowe, pierwsze, naczelne poznanie?, dlaczego jest ono pierwszym i naczelnym poznaniem? Aby na te pytania dać dostateczną odpowiedź – trzeba sięgnąć do historii ludzkiej

myśli zawartej w pierwszych próbach rozumienia, czym jest rzeczywistość, czym jest poznanie i jak w tym poznaniu jawiła się pierwotna rzeczywistość. Powszechnie zwraca się uwagę, że spontaniczną odpowiedzią na te pytania jest religia i religijne poznawcze przeżycia człowieka. One bowiem dotyczą zawsze „czegoś pierwszego”, co jest rozumiane jako „rzeczywistość”, tak otaczającego świata, jak i siebie samego – człowieka. Stąd pierwotnie nam dane poznanie dostarczone w religii (a także w różnorodnych mitach) wiąże się z rozumieniem (właściwym lub niewłaściwym) samego świata. W świecie tym człowiek realnie bytuje, a także zdobywa poznanie mądrościowe, filozoficzne, które pozwala mu żyć i działać po ludzku, a więc mniej lub bardziej rozumnie, wolnie w określonej społeczności.

Zagadnienia filozofii stanowią istotny sens kultury humanistycznej, gdyż dotyczą podstaw rozumienia rzeczywistości, w tym człowieka i ludzkiej społeczności.